

Latvijas Kompartijas
Kuldīgas rajona komitejas
un Kuldīgas rajona izpildu
komitejas organs

PADOMJU KULDĪGA

IZNĀK TRISREIZES NEDEĻĀ
Redakcija Kuldīgā, Ventspils ielā Nr. 19
Tālrunis Nr. 105
Redakcija atvērta no plkst. 9—18
Numurs maksā 15 kap.

Nr. 83 (1972)

Trešdien, 1957. g. 17. jūlijā

13. gads

Skolas priekšzīmīgi jāsagatavo jaunajam mācību gadam

A. Otaņķis,
rajona izpildu komitejas priekšsēdētāja vietnieks

Jaunās paaudzes mācīšanā un audzināšanā mūsu skolas veic svarīgu uzdevumu. Lai skolās darbs labāk sekmētos, un jau ar pirmo mācību dienu skolas gaitas bērni varētu uzsākt netraucēti gaišās un mājīgās klasēs, tad laikus jāgatavojas viņus sagaidīt. Tāpēc ar daudz lielāku rosmi nekā līdz šim jāgatavojas jaunajam mācību gadam.

Līdz mācību atjaunošanai vēl tikai vairāk par mēnesi. Dažkārt vienā otrā skolā un arī rajona Remontu un celtniecības kantora vadošie darbinieki aizbildinās, ka laika vēl esot pietiekami daudz, vēl visu paspēšot. Tomēr šāda spriedelēšana ir nevietā, jo līdz 15. augustam, kad saskaņā ar rajona izpildkomitejas lēmumu visām skolām jābūt pilnīgi sagatavotām mācību turpināšanai, laika maz. Tā tad Remontu un celtniecības kantora priekšniekam b. Zivtiņam daudz nopietnāk jāorganizē remontdarbi skolās. Tas jādara neka vēloties, jo vairākās skolās, kā Alsungas vidusskolā, Kuldīgas I un Snēpeles vidusskolās, Vārmes, Planīcas, Rendas, Ēdoles un dažās citās septiņgadīgās skolās remontdarbi norit ļoti gausi, parasti strādā tikai dažādi cilvēki. Saprotams, šādā tempā skolu remonts ieilgs. Bet tas nedrīkst notikt. Biedram Zivtiņam jāsaprot, ka tagad skolu sagatavošanās mācībām atkarīga no remontdarbu organizēšanas.

Gatavojoties jaunajam mācību gadam, svarīgs uzdevums ir arī kurināmā sagāde. Arī šinī darbā nav vajadzīgās rosmes. Par to liecina kaut vai tas, ka paredzētais malkas daudzums pievests tikai Kuldīgas I vidusskolai, Grāveru, Bērkalnu un Planīcas pamatskolām. Parējām rajona skolām vēl jāpieved ievērojams daudzums malkas. Šinī ziņā nopietnus pārmērumus pelna rūpkombināta direktors b. Strazds, kā arī atsevišķi skolu vadītāji, kas kavējas ar rēķinu apmaksāšanu. Arī malkas sasmalcināšanā skolām jārikojas operatīvāk. Skolām, saņemot konkrētu palīdzību no ciemu izpildkomitejām un kolchozu valdēm, jāorganizē malkas sasmalcināšana un novietošana šķūņos vai nojumēs.

Skolu remonts un kurināmā sagāde ir pasākumi, kas prasa zināmus naudas un transporta līdzekļus, kā arī attiecīgus meistarus remontdarbiem. Tas dažkārt apgrūtina mīnēto pasākumu organizēšanu — vairākos gadījumos jāgaida, kamēr darbus pabeidz kaimiņu skolā. Bet ir vēl daudz citu darbu, ko var paveikt katrā atsevišķā skolā. Šeit mēs domājam mācību līdzekļu iegādi un sakārtošanu. Šis darbs jāorganizē tieši skolu direktoriem atrodoties atvaļinājumā, par šiem un arī citiem skolu sagatavošanas jautājumiem viņu vietā atstātie skolotāji bieži vien maz interesējas. Parasti šos darbus atstāj uz augusta pēdējām dienām, sak, no atvaļinājuma atgriežoties direktors un pārējie skolotāji, tad kopīgiem spēkiem visus darbus paveiks. Šāda atsevišķu skolotāju nostāja ir nepareiza.

Vērojām, ka vairākās skolās mācību grāmatu iegāde atstāta pašplūsmā. Daudz labāk tācu ir, ja to veic organizēti, kā piemēram, Kurmāles 7-gadīgajā skolā. Par visu savu audzēkņu nodrošināšanu ar grāmatām domājuši Basu un Kuldīgas II septiņgadīgo skolu skolotāji, kas organizējuši arī pagājušā gadā lietoto grāmatu iepirkšanu no tiem skolēniem, kuriem tās nav vajadzīgas. Tas ir lietderīgs un vajadzīgs pasākums, ko var ieteikt visām rajona skolām.

Par skolas sagatavošanu jārunā ne tikai direktoram, par to jāgādā pirmām kārtām Kuldīgas pilsētas, Alsungas strādnieku ciemata un ciemu izpildkomitejām. Tām ik dienas jāseko savu skolu sagatavošanas gaitai, nekavējoties jānovērš trūkumi. Palīdzību skolām vajag sniegt kolchozu valdēm, šefības organizācijām, skolēnu vecākiem un vietējai sabiedrībai.

Ātrāk NOVĀKT SIENU, gatavoties RAŽAS NOVĀKŠANAI

Pirmajās vietās lopbarības ievākšanā

uz 15. jūliju izvirzījušies kolchozi:

„Abava” (priekšsēdētājs b. Valdmanis, partijas rajona komitejas instruktors b. Abramovs).

Raiņa vārdā nosauktais (priekšsēdētājs b. Savickis, partijas rajona komitejas instruktors b. Mileiko).

Ātrāk kolchozi:

Mičurina vārdā nosauktais (priekšsēdētājs b. Liepiņš, partijas pirmorganizācijas sekretars b. Drozdovs).

„Spars” (priekšsēdētājs b. Dundurs, partijas pirmorganizācijas sekretare b. Štrause).

„Cīņa” (priekšsēdētāja b. Biksone, partijas rajona komitejas instruktors b. Vēberis).

Piegādā sienu valstij

Kolchoza „Kopdarbība” ļaudis ne tikai čaki strādā plavās, lai ievāktu lopbarību šķūņos, bet vienlaikus piegādā sienu arī valstij. Siena sagādes punktā viņi jau pagājušajā nedēļā pieveda vairāk nekā 3,4 tonnas sienu.

Vairāk nekā 2 tonnas sienu piegādājis kolchozs „Padomju Latvija”. Siena piegādi uzsākuši arī kolchozi „Grauds”, „Jaunā gvarde”, „Traktorists” un Lisenko vārdā nosauktais.

A. Krūms

Gatavojas ražas novākšanai

Lauksaimniecības arteļa „Kurzeme” ļaudis vieni no pirmajiem rajonā pabeidza sēto zālāju un dabīgo plavu plauju. Patlaban reizē ar sienu ievākšanu kolchozā rūpīgi gatavojas ražas novākšanai. Būvbrigāde 8 cilvēku sastāvā brigādiera Antona Čakstiņa vadībā gatavo jumtu skaidas un remontē vai uzsedz jaunus

jumtus šķūņiem, kas paredzēti ražas uzglabāšanai.

Jauns dēļu jumts jau uzsists šķūņiem pie „Aleksu” un „Buseniku” mājām. Četriem šķūņiem izremontēti jumti. Liela rosība valda kolchoza kalvē. Darba kārtībā ir vairāki labības plāvēji. Šogad iegādāta arī viena jauna labības plaujmašīna.

Rajona izpildu komitejas
plānu un ekonomikas
nodaļas

Pārskats

par sienu novākšanas
gaitu rajona kolchozos uz
1957. g. 15. jūliju.

Kolchozs	Sākums kukurūzas ievākšanai skaidās un plaujās mācībām
„Abava”	100
Raiņa v. n.	100
„Latvijas strēlnieks”	96,5
„Boļševiks”	96,2
Kārļa Marksa v. n.	94,5
„Proletarietis”	92,3
„Komunars”	91,0
„Padomju Latvija”	89,4
„Uzvaras karogs”	88,1
„Uzvara”	88,0
„Jaunā gvarde”	84,6
„Grauds”	84,6
Leņina v. n.	83,3
„Kurzeme”	82,2
„Aktivists”	80,7
„Venta”	80,0
„Kopdarbība”	78,3
„Traktorists”	78,1
„Brīvais ceļš”	77,8
Lisenko v. n.	76,9
„Imants”	71,4
Ždanova v. n.	70,6
„Socialisma ceļš”	69,5
„Brīvība”	68,7
„Sarkanā zvazne”	68,2
„Sarkanais karogs”	66,6
„Komunisma ceļš”	62,7
„Leņina ceļš”	54,8
Molotova v. n.	50,5
„Cīņa”	47,7
„Spars”	40,4
Mičurina v. n.	29,2

Jau tagad jārunā par ilggadīgo zālāju sēklām

Lopkopības tālākā attīstība, galas un piena ražošanas palielināšana nav iespējama bez stabilas lopbarības bāzes izveidošanas. To ievērojot, kolchoznieki, MTS, padomju saimniecību ļaudis izvēršusi neatlaidīgu cīņu par augstu lopbarības kultūru ražu izaudzēšanu.

Mūsu apstākļos izšķiroša nozīme lopbarības bāzes izveidošanā ir daudzgadīgo zālāju, īpaši ābolīna sējumiem, kas satur vairāk olbaltumvielu nekā citas lopbarības kultūras. Pareizi veidojot lopbarības bāzi, daudzgadīgajiem zālājiem jābūt 45—50 proc. no visas sējumu platības.

Kolchozos „Uzvaras karogs”, Kārļa Marksa vārdā nosauktajā ilggadīgo zālāju īpatsvars jau šogad sastāda 45—47 proc. no visas sējumu pla-

zības. Tanī pat laikā šo kolchozu valdes un lauksaimniecības specialisti domājuši par ilggadīgo zālāju sējumu tālāku palielināšanu. Šeit izraudzīti zālāju sēklu lauki tādās platībās, lai nodrošinātu vajadzīgo sēklu daudzumu.

Diemžēl, kolchoza „Brīvība”, „Kurzeme”, Leņina vārdā un Molotova vārdā nosaukto valdes un lauksaimniecības specialisti neizprotamā kārtā vēl nav nākuši pie tādās atzīpās, ka ir pēdējais laiks likt pamatus stabilai lopbarības bāzei un, ka tieši šogad ir visrealākās iespējas kolchozus nodrošināt ar ilggadīgo zālāju sēklām.

Tagad, kad ir jau redzamas šogad sasniegtās realās ilggadīgo zālāju sēklu ra-

žas, ir pilnīgi neizprotama agronomu b. b. Ludzenieka, Kalniņas, Meldera un Vagnera rīcība. Viņi minētajos kolchozos nav izraudzījuši zālāju sēklu laukus tādās platībās, lai tie nodrošinātu vajadzīgo sēklas daudzumu.

Svarīgu uzdevumu novadīšanai līdz mērķim un augstu ražu sasniegšanai ir zināms iedarbīgs līdzeklis — materiālā ieinteresētība.

Kolchoziem ir ieteikts izstrādāt pasākumus, lai stimulētu tos kolchozniekus un darba vadītājus, kas labi strādā ilggadīgo zālāju sēklu audzēšanā, savvaļā augošu plavu, ganību zālāju sēklu savākšanā un to pavairošanā.

Tomēr pie šādas atzīpās ir nākušas tikai dažas kolchozu valdes, kā „Kurzeme”

R. Dravnieks,
Kabiles MTS galvenais
agronoms

Revolucionars stāsts par 1905. gada notikumiem

Lauksaimniecības arteļa „Traktorists” kolchoznieki atpūšas, lai pirmdien atkal izietu plavās. Tikai „Staru” māju pagalmā, noliecies pie plaušašinas, rosās kāds sirmgālis. Tas ir 79 gadus vecais kolchoznieks Ansis Štrāls.

—Plaušmašīnai, gadījās „saslimt”, stāsta b. Štrāls, — „jāpaārstē”, rīt nebūs laika, jāplau.

Lūdzām viņu brīdi atpūsties rokās un dalīties atmiņās par 1905. gada revolūcijas notikumiem. Pēc mirkļa jau sēžam koku pavēnī. Lūk, Anša Štrāla stāsts:

—Rudbārzu muižā, kur tolaik strādāju, vispārējie notikumi bija tādi paši kā daudzās Latvijas muižās 1905. gadā. Tie mūsu sabiedrībai labi zināmi. Tāpēc pastāstīšu par periodu, kad ienāca soda ekspedīcija un par to, kas bija jāzīcē strādniekiem un zemniekiem, kas alka atbrīvoties no ekspluatatoriem un dzīvot cilvēcīgu dzīvi.

Rudbārzos soda ekspedīcija ienāca 1905. gada beigās. Sākās apcietināšanas. Tā kā nebija mājās, arestēja manu sievu, pieprasot, lai uzrāda, kur noslēpies vīrs un atdod ieročus. Kad notvēra mani, sievu atbrīvoja.

Rudbārzu muižas kancelejā mani pratināja Kurmāles barons Silvio Brechdriks. Patiesībā tā nebija nekāda pratināšana. Viņš mani piekāva. Pēc tam uz nedēļu atbrīvoja, piekasinot, lai apdomājos un nododu aktīvākos revolucionārus. Tā kā es to nedariju, pēc nedēļas apcietināja otrreiz un aizveda uz Skrundu. No turienes atveda uz Kuldī-

gu un ieslodzījā, kur tagad Rīgas ielā atrodas autoškola. Šeit jau bija daudz citu revolucionāru. Ar dažādiem pazemojumiem centās salauzt mūsu pretestību. Piemēram, lika gulēt uz grīdas. Taču tas mūs neietekmēja. Tad kāds oficiāls deva zaldātiem rīkojumu uz vietas noņemt katru, kas uzdrošināsies smieties.

Kādā novakarē pie mūsu cietuma piebrauca pajūgi. Tad mēs vēl nezinājām, ka daudziem no mums šis būs pēdējais brauciens mūžā. Mūs aizveda līdz Snēpelei. Šeit gribēja organizēt lauku karatīsu, taču Snēpeles muižas barons savā īpašumā to neatļāva darīt. Tad mūs aizveda līdz Valtaiķiem. Pie baznīcas atradās 3 krogi. Vienā no šiem krogiem tad arī sanāca karatīsa. Bet vai tā bija tiesa? Kāds „zaļš” puika—barons Keizarlings izlēma desmitiem cilvēku likteņus. Pa vienam sauca „pie tiesas”. Rupji izlamājis tiesājamo, viņš lika atvērt durvis. Šeit cilvēku no katras puses aiz rokām satvēra divi zaldāti. No durvīm garā rindā līdz kādai gravīnai apmēram 200 metrus no kroga bija sastājušies citi carakalpi. Pa šo dzīvo koridoru nāvei nolemto aizveda līdz gravīnai un nošāva. Tā toreiz Valtaiķos noslepkavoja 40 revolucionārus. Bijām palikuši vairs tikai pieci. Zinājām, ka pēc dažām minūtēm nogalinās arī mūs. Telpā atradās liels spogulis. Piegājām pie tā, lai vēlreiz redzētu sevi, sakārtojāmies pēdējam gājienam. Nevēlējāmies, ka slepkavas varētu nīrgāties par mūsu izskatu. Taču viņi asi-

ņu jau laikam bija atdzērūšies. Mums uzlika roku dzelžus un veda uz Kazdangu. Šeit mūsu mazajai grupai pievienoja vēl divus vietējos strādnieku puļšus, kurus turpat arī nošāva. Mūs piecus veda tālāk. Pajūgi piestāja Rokas muižas alejā. Kad redzējām, ka pie vienas no liepām piesien kāpnes un uz sien virvi, bijām pārliecināti, ka mūs šeit pakars. Keizarlings jau iepriekš bija teicis, ka lode mums esot „par skādi”. Tomēr šeit pakāra tikai skolotāju Zinbergu. Kaut gan „lode bija par skādi”, pēc pakāršanas upurim vēl iesāva divas lodes pierē.

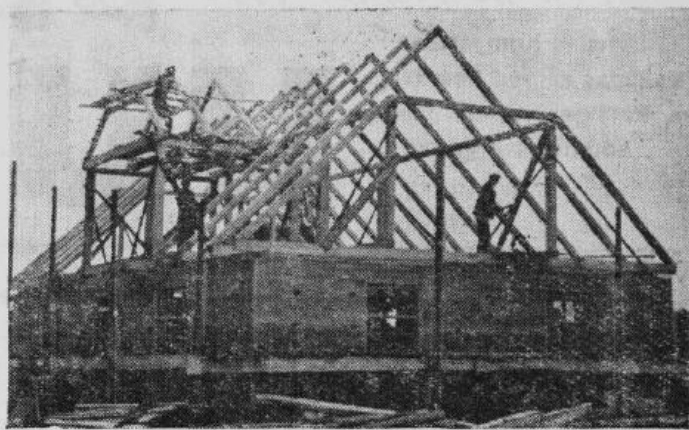
Mūs pārējos aizveda uz Aizputi. Pēc tam mani vienu nogādāja Priekulē, no turienes—Liepājā. Šeit cietumā nosēdēju divarpus gadus. Tikai 1908. gada 1. aprīlī mūs tiesāja karatīsa. No dažādām Latvijas muižām bijām 77 tiesājamie. 35 attaisnoja, 4 piesprieda nāves sodu, četriem—15 g. spaidu darbus. Man un vēl citiem piesprieda 6 gadus spaidu darbus. 3 dienas pēc sprieduma pasludināšanas mums iekāla kājas važās un nosūtīja uz Jelgavas cietumu. Šeit nosēdēju 5 gadus, bet pēdējo gadu pavadīju Šliselburgas cietoksnī. 1914. gada 1. maijā no cietokšņa izlaida un aizveda uz Sibīriju, kur pēc tā laika likumiem man vajadzēja pavadīt visu mūžu.

Pirmā pasaules kara laikā mūs, uz mūžu izsūtītos, gribēja iesaistīt karā. Taču mēs visiem spēkiem tam pretojāmies.

Brīvību man atnesa tikai Lielā Oktobra socialistiskā revolūcija.

V. Kļava

Veidojas kolchoza ciemats

Attēls: kolchoznieka Berica dzīvojamās mājas celtniecība.

Alejas malā, netālu no lauksaimniecības arteļa „Imanta” kantora pret debesīm slej dzeltenas spāres kolchoznieka Berica māja. Pretējā ceļā pusē diendienā dzirdama duna otrā jaunceltnē. Tur šinī rudēnī pāries dzīvot kolchoza zirgkopējs Ernests Meiris. Līdzās tai savesto būvmateriālu grēdas iezīmē vēl viena kolchoznieka dzīvojamās mājas būvlaukumu, bet ceturtā pascelsies pie putnu kūts.

Bez šim jaunceltnēm kolchoza būvbrigade šajā gadā paredz uzbūvēt garažu piecām automašīnām un kapitali izremontēt „Krastrnieku” liellopu novietni.

Darbu veikšanai kolchozā noorganizēta spēcīga būvbrigade, kurā ir 12—14 cilvēku. Tas dod iespēju vienlaikus veikt celtniecību vairākās vietās.

Arī pagājušajā gadā būvbrigade veica krietnu darbu; izbūvēja jauno cūku novietni, pabeidza kolchoznieka Akerfelda dzīvojamās mājas būvi, iesāka celt zirgkopēja dzīvojamo māju, pabeidza zirgu

novietnes būvi „Upītēs”.

Kolchozā iekārtota laba galdnieku darbnīca, kur bb. Slipiņš un Ķimenis gatavo jaunceltnēm logus, durvis un saimniecībā nepieciešamo inventāru un darbarīkus. Darbnīcā ir visas nepieciešamās ierīces, ko darbina elektrība. Turpat līdzās atrodas arī gateris.

—Darbs būtu pavirzījies krietni tālāk, ja netrūktu dažādi būvmateriāli, — saka būvbrigadieris b. Simsons.

Tiesām, celtniekiem ir pamats uztraukties. Pašreiz vispiemērotākais laiks mūrēšanai, bet...trūkst cementa. Tirdzniecības organizācijas to nav sagādājušas pārdošanai. Tas pats sakāms arī par šiferu.

Ziemā kolchozniekiem atļāva cirst tikai dažus desmit kubikmetrus būvkoku, bet tikai jūnijā — pašā karstākajā darba laikā ierādīja vēl 450 kbm. Ja nebūtu bijuši būvkoku ietaupījumi no pagājušā gada, arī tas būtu traucējis celtniecību. Tādēļ kolchoznieki pamatoti prasa, rajona iestādes nopietnāk rūpētos par celtniecību.

R. Upsala

Kā mēs aprēķinājām dažādu produkcijas veidu pašizmaksu kolchozā „Imanta”

K. Cipe,

LPSR ZA Ekonomikas institūta jaunākais zinātniskais līdzstrādnieks

(Nobeigums)

Lopkopības fermās un atsevišķās augkopības nozarēs ražo vairākus produkcijas veidus kā, piemēram, graudus un salmus, cukurbiešu saknes un lapas, plūnu un gaju (liellopu fermā), vīnu un gaju (aitu fermā), olas un gaju (putnu fermā). Lai starp atsevišķiem produktiem sadalītu patērētās izstrādes dienas un materiālās izmaksas, salīdzinājam tās laukkopībā pēc barības vienību daudzuma, bet lopkopībā — pēc kopprodukcijas vērtības valsts iepirkuma cenās, kā

tas redzams zemāk ievietotā tabulā:

Ražošanas izmaksu un izstrādes dienu sadales aprēķins starp dažādiem kopā ražotiem produkcijas veidiem vai arī starp pamata un blakus produkciju (kolchozā „Imanta”).

Pēc tam, kad precīzi sadalītas izstrādes dienas, jāsadala gada laikā izdarītās ražošanas izmaksas. Lai noskaidrotu ražošanas izmaksas atsevišķiem produkcijas veidiem, pirmkārt, jācenšas precīzi noteikt tos izdevumus, kuri izlieto-

ti tieši vienam vai otram produkcijas veidam. Pārējie izdevumi jāsadala proporcionāli tiešajām izstrādes dienām, proporcionāli nozāres vai atsevišķas kultūras īpatnībai kopējā izstrādes dienu patēriņā.

Lai labāk noskaidrotu šo jautājumu, atzīmēsim, kā tika sadalīti izdevumi kolchozā „Imanta”. Izdevumi minerālmēsliem, pirktai sēklai un lopbarībai, lopu ārstēšanai, kalteklju apkarošanai un lielākā daļa apdrošināšanas maksājumu un amortizācijas sumas tie-

ši attiecinātas uz atsevišķiem produkcijas veidiem, jo šie dati dabūjami kolchoza grāmatvedībā. Kārtējais remonta, sīkā inventāra iegāde, kolchoza kopējie izdevumi sadalīti proporcionāli jau publicētās tabulas IV pielikuma, bet MTS darbu apmaksas naudā, kur pēc rēķinām sadalījām pa nozāriem, sadalījām atsevišķu produktu starpā kā nozaru izstrādes dienas.

No visiem izdevumu veidiem (apmaksas par MTS darbu, apdrošināšanas maksājumi, amortizācijas izdevumi, lopu ārstēšana), kur ieslēgti izdevumi zirgu fermā, šo daļu izslēdzam. Zirgkopības fermas izdevumus uzskaitījām atsevišķi, lai pēc tam tos kopā ar zirgiem izlietoto lopbarību sadalītu visiem produkcijas veidiem. Tādējādi iznāca, ka zirgiem izlietotā lopbarība tika novērtēta mazliet zemāk (neieskaitot zirgu darbu), bet tāpēc arī mēs aprēķinos nenovērtējām organiskos mēslus, kurus papildus ražo zirgu ferma.

Sadalot apdrošināšanas maksājumus, noteikti jāievēro par atsevišķiem produkcijas veidiem vai īpašumu saņemtas apdrošināšanas premijas. Premijas, kuras saņemtas par bojā gājušām ēkām, jāsadala proporcionāli pa kolchozu vai nozari un jāatskaita no ražošanas izmaksām ieskaitāmās apdrošināšanas sumas. Premijas, kuras saņemtas par noteiktu kultūru vai lopu grupu, jāatskaita no šīs produkcijas veida apdrošināšanas maksājumiem. Tā, piemēram, par zirgu apdrošināšanu kolchozā samaksāts 3760 rubļu, bet par kritušajiem zirgiem saņemts 15000 rubļu. Līdz ar to ražošanas izdevumi zirgkopības fermā samazinājās

par 11240 rubļiem. Tādi gadījumi var būt arī citos kolchozos.

Izdevumus degvielām sadalījām proporcionāli autotransportā, patērēto izstrādes dienu sadalei, jo traktoru kolchozam nav, bet lauksaimniecības mašīnām izlieto tikai nelielus zīlēvielu daudzumus.

Sadalot šādā veidā ražošanas izdevumus, noskaidrojām, ka kolchozā „Imanta” 1956. gadā svarīgākām produkcijas veidiem iztērētas sekojošas sumas:

1. Graudaugiem kopā: 50557 rubļi
t. sk. graudiem 39484 „
salmiem 11073 „

2. Liellopu fermā kopā: 55254 rubļi
t. sk. pienam 49610 „
gajai 6644 „

3. Cūku ferma gajai: 73463 „

Kad noskaidroti ražošanas izdevumi, varētu tieši stāties pie pašizmaksas aprēķināšanas atsevišķiem produkcijas veidiem. Tomēr katrā kolchozā pirms tam jānoskaidro, kā novērtēt organiskos mēslus, ko ražo fermās. Kolchozā „Imanta” vienas tonnas pakaišu kūdras pašizmaksa, pārrēķinot mēslus, sastāda 9—10 rubļu. Tāpēc mēslus vērtējam 10 rubļus par tonnu un pēc to ražošanas vietas attiecīgi samazinājam lopkopības produktu pašizmaksu, bet pēc izlietojuma — ieskaitījām augkopības produktu pašizmaksā. No augkopības kultūru ražas izskaitījām izlietoto pašražoto sēklu, no liellopu fermas — produkcijas — iz-

Produkcijas veidi	1956. gadā ražots cent.	Salīdzināšanas baze	1 cent. vērtība	Produkc. kopvērt.	Produkc. veidu īpatsv. proc.	Piezīmes
Graudaugi, t. sk. graudi salmi	— 3498 3765	barības vien.	— 118,0 30,8	528 726 412 764 115 962	100,0 78,1 21,9	
Cukurbietes, t. sk. saknes lapas	— 2200 1320	barības vien.	25 25,7 19,7	82 280 56 540 25 740	100,0 68,7 31,3	
Liellopu ferma, t. sk. gaja plūns un teļi*)	— 140 2138	valsts iepirk.	— 380,— 130,—	443 070,— 58 200,— 389 870,—	100,0 12,0 83,0	Gajas daudzums nevis
Aitu ferma, t. sk. gaja vīna	— 16 2,3	valsts iepirk.	— 520,— 1800,—	12 460,— 8 320,— 4 140,—	100,0 66,7 33,3	realizētais, bet gada laikā
Putnu ferma, t. sk. gaja olas (t. gab.)	— 7 12,8	valsts iepirk.	— 1000,— 550,—	14 040,— 7 000,— 7 040,—	100,0 50,0 50,0	izaudzētais

*) 1 teļš nosacīti pielīdzināts 1 centneram piena.

Kur lopkopjiem čaklas rokas

Kolchoza „Lepina ceļš“ lopkopji pagājušā gadā piefermas laucīņos izaudzēja krietni daudz sakņu, kas ievērojami palīdzēja vairoties piena izslaukumu. Šogad savās saistībās kolchoza lopkopes-slaucējas apņēmušās panākt piena izslaukuma kāpinājumu, salīdzinot ar iepriekšējo gadu, par 300 kg no govīm.

Lai šīs saistības izpildītu, kolchozā iekārtotas labākas ganības, govīm saņem vairāk papildbarības.

Pagājušā gada rudenī vairākas slaucējas, kā Ieva Stirna, Marija Grundmane no vietnes „Mucenieki“ tuvumā 0,25 ha platībā zaļbarībai iesēja ziemas rudzus. Tie govīm agrā pavasarī bija pirmā zaļbarība. Papildus zaļbarībai rudzus iesēja arī slaucējas Barbara Kalniņa, Anna Knipša un citas.

Pavasari kolchoza lopkopju sanāksmē slaucējas apņēmas katrā apkopē no 0,5—1 ha piefermas lauciņu. Tā Barbara Kalniņa apkopj 0,8 ha piefermas lauciņu. Jau agrā

pavasari 0,5 ha viņa apstādīja ar kartupeļiem, bet pārējā platībā iedēstīja kacēnkāpostus, lopbarības bietes, iesēja kukurūzu.

Viņas piemēram sekoja arī otra labākā kolchoza lopkopes-slaucēja Anna Knipša un pārējās slaucējas.

Piefermas laucīņos apkopj arī cūkkopji. Tā cūkkopis Kārlis Strazds pagājušā gadā novietnes tuvumā iesēja ābolu. Vēl tagad no atāla cūkām ir pietiekamā daudzumā laba zaļbarība. Cūkkopis 0,8 ha platībā kopj piefermas lauciņu. Tur kā galvenā kultūra aug kartupeļi.

0,8 ha lielu piefermas lauciņu apkopj arī cūkkope Marija Meirubska, bet 0,2 ha platībā viņa audzē zaļbarībai vīķu un miežu mistru. Pavasarī no 0,1 ha platības cūkām viņa izbaroja pašas audzēto rudzu zeltu.

Pašreiz visi kolchoza lopkopju piefermas lauciņi ir rūpīgi apkopti un sola labu ražu.

A. Krastiņš

Pārskats

par olu ieguvu rajona kolchozos laikā no 1957. g. 1. janvāra līdz 1. jūlijam

Kolchozs	iegūts olu no 1 ha graudaugu saimniecībā (gab.)	iegūts olu no 1 ha dējējvistas (gab.)
Melotova v. n.	5028	82
„Grauds“	7259	79
„Socialisma ceļš“	7128	68
„Kurzeme“	7093	83
Micurina v. n.	6768	73
Karļa Marksa v. n.	6694	65
„Brīvība“	6325	79
„Komunars“	6230	102
Liseno v. n.	6080	76
„Imanta“	6025	82
„Spars“	5906	85
„Sarkanā zvaigzne“	5572	81
„Uzvaras karogs“	5443	62
„Venta“	4826	108
„Latvijas strēlnieks“	4766	37
„Traktorists“	4128	56
„Sarkanais karogs“	4022	110
„Komunisma ceļš“	3685	70
„Abava“	3055	44
„Uzvara“	3048	76
„Cīņa“	2997	47
Lepina v. n.	2855	51
„Lepina ceļš“	2849	46
„Jaunā gvarde“	1816	32
„Boļševiks“	1660	34
„Proletarietis“	1509	41
„Padomju Latvija“	1425	15
„Brīvais ceļš“	1394	65
„Kopdarbība“	1168	34
Ždanova v. n.	1104	52
„Aktivists“	—	—
Raiņa v. n.	—	—

MUMS RAKSTA

Vai izturības pārbaude?

Kad 12. Ceļu ekspluatācijas iecirkņa darbinieki sāka labot Sarkanarmijas ielu, piecājis kuldīdznieki un it īpaši šīs ielas iedzīvotāji, sak, nu beidzot arī mūsu ielā būs kārtība. Taču izrādās, ka Ceļu ekspluatācijas iecirkņa darbinieki vispirms nolēmuši pārbaudīt šīs ielas iedzīvotāju pacietību un izturību.

Jau pirms ilgāka laika ielu, sākot no finieru fabrikas „Vulkans“ uz Skrundas šose-

jas pusi noklāja ar akmeņiem, kam klāt kaut kas līdzīgs mergelim, kaļķiem vai tamlīdzīgi. Pa šo ielu nepārtraukti brauc automašīnas. Uz ielu izbērtais materiāls pārvērties smalkos, pulverim līdzīgos putekļos. Sausajā, karstajā laikā ielā nepārtraukti paceļas lieli putekļu mākoņi. Šos putekļus jau ilgāku laiku spiesti elpot ielas iedzīvotāji, jo tie ir visur — ielā, dzīvokļos, traukos, ūdeņos. Dienās uz ielas iziet gan-

drīz nav iespējams, jo tie apgrūtinā elpošanu.

Ceļu ekspluatācijas iecirkņa darbinieki apgalvo, ka šis materiāls ielā izbērtis, lai aizpildītu bedres. Taču bedres ir gandrīz tādas pašas kā bijušas, jo uzbērums pārvērties putekļos un izkūpējis gaisā.

Jājautā 12. ceļu ekspluatācijas iecirkņa vadībai, cik ilgi paredzēts eksperimentēt ar Sarkanarmijas ielas iedzīvotāju veselību?

Ielas iedzīvotāji

lietoto plenu, no putnu fermas — izlietoto gaļu.

Rēķinot kolchozā, uz izstrādes dienām izsniegtos graudus pēc kolchoza vadītāju priekšlikuma novērtējam pēc tirgus cenām, bet parēzāk būtu novērtēt tos pēc vidējām valsts iepirkuma cenām. Kolchozā „Imanta“ par katru 1956. gadā izlietoto izstrādes dienu apmaksāts 5 rubļi un 1,5 kg graudu, kas sastāda valsts iepirkuma cenā 6,35 rubļus, bet vidējās tirgus cenās 8,75 rubļus. Kartā kolchozā šīs tirgus cenas var apstrīdēt, tomēr būtu vēlama novērtēt graudus vidējās valsts iepirkuma cenās.

Kāda tad ir atsevišķu lauksaimniecības produktu pašizmaksa

lauksaimniecības arteli „Imanta“. Lūk, dažādi piemēri, rēķinot izstrādes dienu pa 8,75 rubļi, t. i. novērtējot graudus vidējās tirgus cenās.

(Skat. tabulā zemāk.)

Šie skaitļi liecina, ka vairāk nekā pusi no izdevumiem graudkopībā sastāda darba apmaksa, jo darbs tiek patērēts uz hektāriem, bet šie hektāri nedod iespējamo ražu. Lūk, izdevumi organiskiem mēsliem pat pie augstā mēsli novērtējuma sastāda tikai 0,2 proc., bet minerālmēsli (kas ietverti ražošanas izmaksās) — 5 proc.

Atzīmēšu vēl dažu svarīgāko produkcijas veidu pašizmaksu lauksaimniecības arteli „Imanta“.

Graudkopība

	Graudi	Salmi	Kopā	
Ražots centneru Sēkla	3498	3765	—	
Jaunražotā produkcija	750	—	—	
	2748	3765	—	
Ražošanas izdevumi (rub.)	39484	11073	50557	
Naturmaksas (valsts iepirk. cenās)	36907	5033	41940	19,1
Organiskie mēsli (rub.)	282	38	320	0,2
Darba apmaksa	98507	27623	126131	57,6
Kopā izmaksas (rub.)	175180	43767	218947	100,0
Viena centnera pašizmaksa (rub.)	63,74	11,62	—	—

Viens centners siena maksāja 34 rubļus 60 kapeikas, tai skaitā darba apmaksas sastādīja 66,2 proc. Jeb 22,9 rubļus. Līdzīga aina arī kartupeļu ražošanā, kur no 35,02 rubļiem viena centnera pašizmaksas 64,1 proc. sastāda darba apmaksa. Zaļbarību novērtējam kā 25 proc. siena, jo tāda ir apmēram attiecība pēc svara un barības vienībām.

Tomēr visraksturīgākais mūsu republikas kolchozos ir lopbarības produktu pašizmaksa, jo, ievērojot republikas specializāciju lauksaimniecībā (piena un gaļas ražošana), laukopībai, pirmkārt jānodrošina lopkopība ar stabili lopbarības bāzi. Lopkopības produktu pašizmaksā atspoguļojas laukopības produktu pašizmaksa, kā arī saimniecības ekonomiskā struktūra, jo atkarībā no laukopības intensitātes, lopkopības produktu pašizmaksā lielākā vai mazākā mērā ietilpst pirktā lopbarība. Tāpēc arī uzskatījām, ka viskaldrāk ražošanas līmenis kolchozā „Imanta“ atspoguļojas lopkopības produktu pašizmaksā.

Aprēķinot lopkopības produktu pašizmaksu, sevišķa vērtība jāvelti atsevišķu faktoru ietekmēm pašizmaksā, sevišķi lopbarības (tai skaitā pirktās lopbarības) daļai, jo šis faktors ietekmē darba spē-

kam (darba apmaksai) ir svarīgākais cīņā par pašizmaksas pazemināšanu.

(Skat. zemāk tabulu.)

Pēc šī aprēķina redzams, ka piena un liellopu gaļas pašizmaksas gandrīz sasniedz valsts iepirkuma cenu līmeni. Galvenais augstas pašizmaksas cēlonis ir dārgā pašražotā lopbarība, kuras pazemināšana ir vislielākā rezerve piena un gaļas pašizmaksas pazemināšanai.

Viena centnera cūkgaļas pašizmaksa 1956. gadā sastādīja 928 rubļi. Cūkkopības fermas izmaksas gandrīz 25 procenti sastādīja pirktā lopbarība, kas lielā mērā sadārdzināja gaļu. Pirktā un pašražotā lopbarība sastāda 65 procentus no visiem šīs fermas izdevumiem.

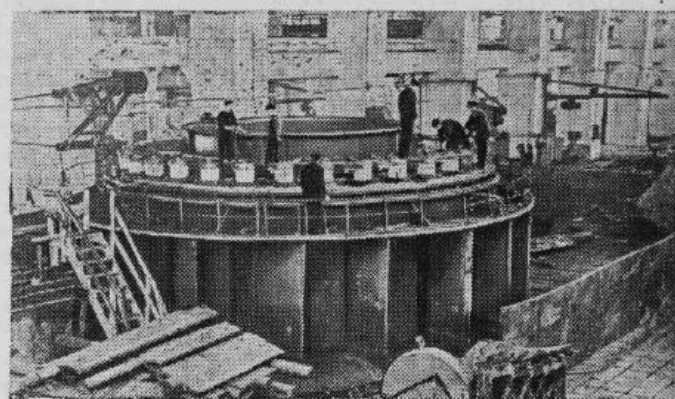
Liellopu fermas produkcijas pašizmaksa 1956. gadā

	Piens	Gaļa	Kopā	Ipatsv. proc.
Ražots centneru	2999	140	—	—
Izlietots fermā	153	—	—	—
Ieskaitīts par teļiem	139	—	—	—
Kopā	2980	140	—	—
Ražošanas izmaksas, t. sk. pirktā lopbarība	48610	6644	55254	12,5
Pašražotā lopbarība	14346	1956	16302	3,8
Darba apmaksa	185220	25257	210477	47,6
Kopā izdevumi	154621	21087	175708	39,1
Organisko mēsli vērtība	383451	52988	441439	100,0
Ieskaitāmās izmaksas	7436	1014	8450	—
Viena centnera pašizmaksa	281015	51974	432989	—
	127,8	371,24	—	—

BRĀLĪGAJĀS REPUBLIKĀS

Turbina ar 90 tūkstoš kilovatu jaudu

Ukrainas PSR. Čarkovas Kirova vārdā nosauktā turbina rūpnīca izgatavojuši Irkutskas HES pēdējo — astoto turbīnu. Turbīnas jauda 90 tūkstoš kilovatu.

Attēls: turbīnas sagatavošana nosūtīšanai Irkutskas hidroelektrostacijai.

Uz katrām 100 ha aramzemes 70 cnt cūkgaļas

Lietuvas PSR. Trakajas rajona padomju saimniecība „Lentvaris“ cūku audzēšanu, salīdzinot ar pagājušo gadu, šogad palielina divas reizes. Tas bija iespējams tāpēc, ka cūku novietnes pilnīgi mehanizētas, iekārtota automatiska cūku ēdināšana un dzirdināšana. Šā gada beigās padomju saimniecība „Lentvaris“ valstij dos uz katrām 100 ha aramzemes 70 cnt cūkgaļas. Pašreiz visas cūkas novietotas vasaras novietnēs, kas visas mehanizētas. Tāpēc cūkkopju darba ražīgums palielinājies 8 reizes.

Attēls: padomju saimniecībā „Lentvaris“ vasaras novietnēs automātiskā ēdināšanas ierīcēs leber cūkām sauso barību.

Feletons

Launā kaite

Mēdz sacīt, ka jauna kaite cilvēkam dažkārt piemētas pavīsam pēkšņi. Gluži tā notika ar dažiem Kabiles MTS traktoristiem Molotova vārdā nosauktajā kolchozā. Kad sākās papuvju aršana, Ansis Ābols ar savu KD-35 strādāja tā neko teikt. Bet tad, nezin, vai tur bija vainīgs laiks, kas ar katru dienu pieņēma karstumu, vai kas cits, taču skaidrs bija tas, ka Ābolu piemeklējusi jauna kaite. No rītiem vēl nekas, bet jo saule kāpa augstāk, jo Ābols kļuva nemierīgāks: arvien biežāk apstādīnāja traktoru, arvien biežāk, gluži kā zirgs dunduru laikā pēti krūmājus lauka malā. Un tad 10. jūlijā ar pulksten 10 Ābola kaite spēcīgi progresēja. Viņš vairs nebrauca apkārt laukam, bet vadīja traktoru tieši pāri arumiem uz krūmiem. Iebrauca krūmos, nopētijs, vai traktors nav redzams no ceļa, tad pazuda abi ar piekabinātāju Jāni Žagaru. Traktors vientuļš stāvēja krūmos. Kad beidzot traktorists un piekabinātājs atradās, bija pagājis krietns laiks. Launā kaite bija laidusi dzijas saknes un no darba nekas neiznāca. Apdzinis pāris vagu, pulksten 16.30 Ābols ar savu traktoru ieradās pie sava dzīvokļa „Kempjot”. Aizbraucot viņš vēl paspēja iečukstēt piekabinātājam:

— Kolchoza darbs nav za-

kis, neaizbēgs. Jāieved personīgais stienis.

Kaite Ābolu neatstāja arī nākamajā dienā un kad apmeklēja, cik viņš pēdējā piecienā uzais, iznāca gaužām nesmuks skaitlis — 3,5 hektari.

Bistamākais tas, ka kaite, kas piemeklējusi Ābolu, ir lipīga. Kolchoznieki zina stāstīt, ka Ābolam tā pielipusi no agronoma Vāgnera. Agronoms ar to slimojot jau kopš pavasara un tāpēc pa māju vien dzīvo. Pa māju dzīvodams, viņš ne reizi nav bijis uz lauka pie traktoristiem, lai paskatītos, kā tie strādā. Un, lūk, pa to laiku saslimis arī traktorists Kārlis Krauze un piekabinātājs Krišs Kēniņš. Tikai viņu slimība izpaužas mazliet savādāk: uztais lauks izskatās kā cūku rakums, nevienai vagai dziļums nepārsniedz 8–12 cm, toties neuzartie stūri gan ir varen prāvi. Slimība laikam ietekmējusi arī redzi un abi vīri ne par konevar ieraudzīt, ka ecēšām trūkst ap 25 procenti tapu.

Pēc ilgākiem novērojumiem kolchoza valde un kolchoznieki nākuši pie kopēja slēdziena, ka kaitei, kas piemeklējusi abus traktoristus un agronomu, ir nosaukums: slinkums un nevižība.

Cerams, ka pēc uzstādītās diagnozes slimību nenāksies grūti ārstēt Kabiles MTS valdībai.

Juris Urķis

Vai jūs zināt, ka...

... mūsu republikas kolchozniekiem 1956. gadā par izstrādes dienām izsniegts par 27 procentiem vairāk graudu un nauda izmaksāta pāri par 2,5 reizēm lielāka suma nekā 1953. gadā.

... 1956. gadā mūsu republikā sagādāts par 24 procentiem vairāk piena nekā 1953. gadā, bet gaļas sagāde tani pašā laikā patiecinājies vairāk nekā par 22 procentiem, linšķiedras sagāde — vairāk nekā divas reizes.

... Latvija papīra ražošanā mūsu zemē ieņem otro vietu aiz Krievijas Federācijas un pērnajā gadā saražojusi 62,8 tūkstošus tonnu papīra.

... kopš 1940. gada mūsu republikā uzceltas daudzas zivju konservu fabrikas, tai skaitā divi lieli zivju pārstrādes kombināti (Ventspīlī un Liepājā). Tani pašā laikā zivju konservu ražošana palielinājusies vairāk nekā 16 reizes. (LTA)

S. Smirnovs

Brestas cietokšņa varoņi

(5. turpinājums)

Šīs adreses gan attiecās uz 1939. gadu, bet pēc viņam vārdā mēģināt atrast Šablovska brāļus un māsas. Aizrakstīju uz visām adresēm. Viena vēstule tika aizrakstīta tā rajona partijas komitejas sekretāram, kur kādu laiku dzīvojis Šablovska brālis, otru padomju saimniecības direktoram utt. Drīz vien saņēmu atbildes.

Lūk, viena no tām: „Bichovas rajona Kuzkovičkas MTS partijas organizācija saņēma Jūsu vēstuli un ziņo, ka kritušā varoņa kapeiņa Šablovska meitas nav vienīgās, kas palikušas dzīvas. Bichovas rajona Grudinovskas ciema dzīvot neļaiķa brāļa Vladimira ģimene. Viņa divi dēli Arkadijs un Leonīds strādā kā mechanizatori, Viktors par kombināteru palīgu, Vladimirs un Michails mācās skolā. Varoņa brālis Ābrams 1952. gadā mira. Šablovska māsa Darja un viņas vīrs Foma Šaroburovs strādā Bichovas rajona Voropina kolchozā. Jūsu vēstuli lasīja Ābrama sieva un

tā bērni un viņi jau aizrakstīja vēstules savām radniecēm. Višņevskijs, Bichovas rajona Kuzkovičkas MTS partijas organizācijas sekretārs”.

Nākamā vasarā divas Šablovska meitas savas skolas brīvdienas pavadīja pie saviem radniecēm Mogilevas apgabalā. Kapeiņa Šablovska autobiogrāfija palīdzēja atrast ne tikai viņa radniekus, bet noteikt arī viņa abu jaunāko meitu dzimšanas gadus. Autobiogrāfija, kas rakstīta 1939. gadā, bija teikts, ka viņam ir divas meitas. No tā redzams, ka abas jaunākās meitas dzimušas pēc biogrāfijas rakstīšanas, tā tad 1939. un 1940. gadā.

Griežos kadru daļā pie ģenerālleitnanta Dekterova ar lūgumu dot man tādu izziņu, ka abas jaunākās Šablovska meitas dzimušas 1939. un 1940. gadā. Natašas un Svetlanas vecums tika noteikts pēc šīm izziņām. Abas meitas saņēma viņām piešķirto tēva pensiju. Tāda ir kapeiņa Šablovska un viņa meitu vēsture, par kurām rūpējas

un turpina rūpēties Padomju valsts un visa sabiedrība.

Brestas cietokšņa aizsardzības dienās cietokšņa aizsardzība neatradās vienīgi tikai cietokšņa pazemē. Daudzi no viņiem plecu pie pleca ar saviem vīriem un tēviem cīnījās tieši uz galvas līnijas.

Saglabāties, piemēram, nostāsts par jaunās lauku skolotājas Kates Tarasjukas varoņību. 1941. gadā viņa atbrauca pie sava vīra viesos un karš to pārsteidza Brestas cietoksnī. Viņas vīrs pašas pirmās kara dienās krita uzbrukuma laikā pie sava ložmetēja. Uzzinādama par to, Kate Tarasjuka izstēdās no pazemes, nogūlās pie ložmetēja un turpināja plaut fašistus līdz tam laikam, kad ienaidnieka lože viņu nogalināja.

Bija vairāki bērni, kuri drosmīgi cīnījās blakus pieaugušajiem. Jau laikā, kad pirmo reizi atbrauca Brestā, dzirdēju stāstu par kādu zēnu, kurš varoņīgi cīnījies kopā ar pieaugušajiem, piedalījies pat durkļu tuo-

rikaņu laikraksts „Daily Worker” raksta, ka PSKP CK lēmums sastapis Savienoto Valstu komunistu „viskvēlāko atbalstu”.

Visās ārvalstu komunistisko un strādnieku partiju atsaucsmēs un šo partiju laikrakstos atzīmēts, ka PSKP CK jūnija Plenuma lēmums spilgti apliecina mūsu partijas apņēmību iet pa vēsturiskā XX kongresa nosprausto ceļu. PSKP CK jūnija Plenuma lēmums, uzsver poļu laikraksts „Trybuna Ludu”, turpina cīņu par XX kongresa ideju realizēšanu. Šis lēmums nobīda pie malas elementus, kas bija sastinguši un vilka atpakaļ. Šis lēmums nostiprina PSKP vienotību. Bet viss, kas nostiprina PSKP vienotību un lauž ceļu Padomju Savienības radošai attīstībai, tas viss, uzsver laikraksts, vienlaikus nostiprina miera un socialisma spēkus. Rumānijas Strādnieku partijas Centrālās Komitejas laikraksts „Scintein” atzīmē, ka Majenkova, Kaganoviča, Molotova un Šepilova šķeltnieciskās grupas sagraušana vēl vairāk nostiprinājusi PSKP rindu vienotību un partijas biedru saliedētību ap ģeņinisko Centrālo Komiteju. „Kā acuraugu sargāt partijas vienotību, kas ir mūsu neuzvaramības avots, — turpina laikraksts, — ir viena no svarīgākām mācībām, ko komunistiskās un strādnieku partijas gūst no PSKP CK jūnija Plenuma lēmuma”.

PSKP CK jūnija Plenuma izstrādāto pasākumu svarīgo starptautisko nozīmi spiesti atzīt arī daudzi buržuāziskie preses organi. Tie atzīmē, ka šie pasākumi galu galā novedīs pie starptautiskās atmosfēras uzlabošanās. To, piemēram, uzsver franču laikraksts „Combat”.

PSKP CK jūnija Plenuma lēmums, kas nosargājis mūsu partijas ģenerāllīniju, palīdzēs vēl vairāk nostiprināt socialistiskās nometnes valstu vie-

notību un sakļautību. Cik svarīga ir šī vienotība un sakļautība, pārliecinoši rāda ziņojumi par Padomju Savienības partijas un valdības delegācijas viesošanās Čehoslovākijā.

Čehoslovākijas Republikas tautas uzņēma viesus no Padomju Savienības sevišķi sirsnīgi. Pauzot savu ceļošanu vēl vairāk nostiprināt un attīstīt brālīgo draudzību un sadarbību ar mūsu zemi, Čehoslovākijas tauta vienprātīgi paziņo: „Mūžam kopā ar Padomju Savienību”.

Čehoslovākijas attīstība spilgti liecina, cik milzīgās spējas pavērtas valstij, kas iet pa socialisma ceļu. Rūpnieciskās ražošanas apjoms uz vienu iedzīvotāju Čehoslovākijā ir trīs reizes augstāks nekā, piemēram, Itālijā. Tērauda ražošanā un ogļu ieguvē Čehoslovākija ir pārspējusi Rietumvāciju un Franciju. Čehoslovākijas tauta ir augstu pacēlusi un joprojām turpina celt dzīves līmeni. Šo panākumu pamatā ir brīvās tautas radošais darbs. Padomju Savienības brālīgā palīdzība, visas socialistiskās nometnes nesatricināmā vienotība.

Padomju cilvēki un pārējo socialistisko valstu tautas priecājas par šiem Čehoslovākijas panākumiem. Taču šie tāpat kā citi socialistiskās nometnes valstu panākumi rada nīknu naidu imperialistu aprindās, kas gribētu iedragāt socialisma spēku vienotību. Veltas pūles! „Nevienam un nekad neizdosies iedragāt un sagraut mūsu lielo sadraudzību, — teica N. S. Čruščovs Pragā, — Socialistisko valstu tautas labi saprot, ka brālīgā vienotība un saliedētība ir viņu brīvības un neatkarības drošākā garantija. Kamēr mēs cits citam palīdzam, kamēr visa socialistiskā nometne rīkojas saliedēti un vienprātīgi, mums nav bīstamas nekādas socialisma ienaidnieku, miera ienaidnieku intrigas”.

V. Čarkovs

cīgās un pēc aculiecinieku nostāstiem izrādījies apbrīnojamu drošsirdību. Par nožēlošanu nevienam nezināja viņa uzoārdus un nevareja pateikt, kas ar viņu noticis vēlāk. Bet kāds no tagadējiem Brestas iedzīvotājiem pastāstīja sekojošo:

— Brestas restorānā „Belaruss” pa vakariem spēlēja akordeonists, kādu laiku viņš draudzējās ar tā zēna brāli. Droši vien akordeonists atcerēsies zēna uzoārdus.

Jau vakarā ieradās restorānā „Belaruss” vakariņot. Zāles dibēnā uz mazas skatuviņas spēlēja trio — pianists, vijolnieks un akordeonists. Pagaidīju, kamēr viņi beidz spēlēt, pasauca pie sava galda akordeonistu un sāku izjautāt par zēnu.

— Jā, — stāstīja akordeonists, — es pazinu šo zēnu, tas bija 333. kājnieku pulka muzikantu vada audzēkņis 14 gadus vecais Petja Klipa. Viņš pūta tauri. Viņa brālis leitnants komandēja šo vadu.

Par nožēlošanu akordeonists nezināja, kas noticis ar Petju, bet atcerējās, ka viņa brālis Nikolajs Klipa pēc kara palicis armijās rindās un tagad jau ir majors. Tā radās ceļa pavediens — majors Nikolajs Klipa. Velāk Brestā iepazīnos ar vīrsdienesta muzikantu Michailu

Ignatjuku. Ignatjuks bija dienējis tajā pašā vadā, kur Petja un piedalījies cietokšņa aizstāvēšanā tajā pašā iecirknī, kur Petja Klipa.

Vēlāk Pīnskā atradu kritušā cietokšņa staršinas Sačkovska meitu Vaju. Viņa bija kopā skolā mācījusies ar Petju Klipu. Kara sākumā Vaja dzīvoja cietoksnī. Kopā ar pārējiem sievēm un bērniem kara pirmās dienās saņēmta gūsta. Vacu vīrsnieks, neskatoties uz pārējo sieviešu protestiem, piespieda mazo Vaju iet atpakaļ uz cietokšņa centru, kur aizsargājas 333. pulka kareļi un vīrsnieks un nodot ultimatu. Par laimi kareļi meiteni ieraudzīja un pārtrauca šaut, palīdzēja viņai caur logu iekļūt cietokšņa pazemē, kur Vaju noveda pie vecāka leitnanta Potapova, kurš vadīja šī cietokšņa iecirkņa aizsardzību. Meitene nodeva hitleriešu ultimatu.

(Turpinājums sekos)

Redaktors A. Blūms

Sabiles konservu rūpnīcai steldzīgi vajadzīgi strādnieki-cos.

Pieteikties Sablī, Rīgas ielā 20, telefons 15 vai Kuldīgā, Skrundas šosejā (bijušajā alus darītavā), telefons 175.

Kopmīte nodrošināta.